

wachten is een cursief vermogen
een willen dat leunt tegen een tijdelijk tekort
onder spanning, alsof ook dit moment
als het gewicht van een woord dat balanceert
op het puntje van je tong
enkel wacht op een zucht van verlichting
om langs je lippen te kieperen
maar we bestaan in een wereld waar vergeten, het devies
ik neem het niemand kwalijk
behouden is een actief soort falen
het residu van grootouders negeren
& wie heeft er in het gejaag van 2020 nog tijd
om te vragen naar de oorzaak van de barsten in hun gezichten
scherven zijn een ander soort volledigheid
een mogelijkheid om de vorm terug te vinden
of de breuklijnen te traceren om te weten hoe we begonnen
vandaag, jaren geleden, was er iets
waarvoor een dichter geen taal vindt
eufemismen doen vergeten hoe bommen branden
metaforen maken rouw een abstract fenomeen
vandaag, is er iets,
waarvoor een dichter geen taal zoekt
maar in zijn niet begrijpen even stil moet, met de rest